

سوال‌های بی‌پاسخ افسانه هولوکاست

یک هفته‌نامه آمریکایی طی مقاله‌ای به بررسی سوالات و شبهات بی‌پاسخ زیادی پرداخت که در سایه جار و جنجال‌های تبلیغاتی غرب قرار گرفته‌اند...

یک هفته‌نامه آمریکایی طی مقاله‌ای به بررسی سوالات و شبهات بی‌پاسخ زیادی پرداخت که در سایه جار و جنجال‌های تبلیغاتی غرب قرار گرفته‌اند.

به گزارش فارس، "جان تیفانی" روزنامه‌نگار و کارشناس آمریکایی طی مقاله‌ای در هفته‌نامه "امریکن فری پرس" در رابطه با باوراندن افسانه هولوکاست نوشت: اگرچه یکسری ایرادات منطقی به این مسئله که تبدیل به نوعی عرف و قرارداد شده وجود دارد، اما همه این مطلب را "می‌دانند" که شش میلیون یهودی توسط آلمانی‌ها در جریان جنگ جهانی دوم کشته شدند. بنابراین گزارش، در سال 1939، بطور رسمی نزدیک به 15 میلیون و 700 هزار یهودی در جهان زندگی می‌کردند که بعد از جنگ جهانی دوم این تعداد به بیش از 18 میلیون یهودی افزایش پیدا کرد. (نشریه "نیویورک تایمز" که متعلق به یهودیان نیز هست، 22 فوریه 1948 تعداد یهودیان را 18 میلیون و 700 هزار نفر اعلام کرده بود.)

نویسنده این گزارش در ادامه می‌پرسد: چطور از این آمار می‌توان نتیجه گرفت که از 15 میلیون و 700 هزار یهودی روی زمین حضور داشتند، بنابر ادعاهای مطرح شده، شش میلیون نفر از آنها کشته شده و تنها حدود 9 میلیون نفر باقی مانده‌اند؟ در این صورت این مطلب که جمعیت یهودیان جهان تنها در کمتر از 9 سال دو برابر شده و به 18 میلیون نفر رسیده، شاهکاری متحیرکننده است.

تیفانی می‌افزاید: از همان ابتدای شناخته شدن افسانه هولوکاست همواره در حالی از "شش میلیون" نفر صحبت می‌شد که بنابر ادعای خود یهودیان، چهار میلیون یهودی در اردوگاه "آشویتز" با گاز مسموم شدند. در عین حال در سال 1990 نیز مشخص شد که تنها 1.5 میلیون نفر در این اردوگاه توسط گاز مسموم شده بودند که 2.5 میلیون نفر از آمار اولیه کمتر بود. با این وجود و با بی‌توجهی تمام به علم ریاضیات، آمار شش میلیونی اعلام شده، همچنان بدون چالش باقی مانده و کسی آن را زیر سوال نمی‌برد! این گزارش می‌افزاید: حتی دکتر "فرانسیزک پایپر"، رئیس موزه آشویتز هم اعلام کرده بود که اتاق‌های گاز منتسب به نازی‌ها در حقیقت پس از جنگ، توسط شوروی‌ها جعل شده تا به عنوان ابزاری تبلیغاتی برای تحت فشار قرار دادن آلمان مورد استفاده قرار گیرد. لازم به ذکر است که سخنان دکتر پایپر در یک نوار ویدیویی ضبط شده و موجود است.

تیفانی با اشاره به برخی دیگر از شواهد جعلی بودن افسانه هولوکاست می‌نویسد: "صلیب سرخ جهانی"، بطور رسمی گزارش کرده بود که تنها کمتر از 300 هزار نفر از تمامی ملیت‌هایی که در اردوگاه‌های آلمان بازداشت بودند، به علل مختلف و از جمله کهولت سن، مرده‌اند. همچنین هنگامی که صلیب سرخ پس از پایان جنگ جهانی و آزادی زندانیان از هزاران زندانی اردوگاه‌های آلمان مصاحبه کرد و از آنها پرسید که آیا هیچ نشانه‌ای از اتاق‌های گاز دیده‌اند یا خیر، پاسخ همه زندانیان، منفی بود.

این نویسنده آمریکایی همچنین تاکید می‌کند که از 300 هزار نفری که صلیب سرخ جهانی مرگ آنها را تایید کرده هم به سختی بیش از نیمی از آن‌ها یهودی بوده‌اند. از سوی دیگر بیشتر این مرگ و میرها نیز به دلیل شیوع بیماری تیفوس بوده که آن هم بر اثر شرایط جنگی بوجود آمد و جان بسیاری از آلمانی‌ها و از جمله پزشکان، پرستاران و کارکنان اردوگاه‌های اسرای جنگی را هم گرفت. تیفانی با اشاره به اینکه آلمان‌ها حتی در صدد کاهش مرگ و میرها بودند، می‌نویسد: این مرگ و میرها برای مقامات آلمانی بسیار زیاد بود. بطوریکه "هنریش هیملر"، فرمانده کل بازداشتگاه‌های آلمان هشتم دسامبر 1942 طی دستوری اعلام کرد که "میزان مرگ در اردوگاه‌ها به هر قیمتی که هست می‌بایست کاهش یابد."

این گزارش می‌افزاید: در کل اروپا که تحت اشغال آلمان قرار داشت، 2.4 میلیون یهودی زندگی می‌کردند و این در حالی بود که پس از پایان جنگ، 3.8 میلیون یهودی خواستار بهره‌مندی از مزایایی شدند که دولت آلمان به نجات یافتگان یهودی ارایه می‌کرد. تیفانی در بخش دیگری از مقاله خود می‌نویسد: طبق گزارش "نیویورک تایمز" در تاریخ چهارم ژانویه 1987، "الی ویسل" کسی که ادعا می‌کرد یکی از نجات‌یافتگان هولوکاست است، رسیدن شوروی‌ها به اردوگاه آشویتز را یک معجزه توصیف کرد. این در حالی است که وی 11 آوریل 1983 در سخنرانی خود در "باشگاه رسانه‌های ملی" واشنگتن ماجرای نجات یافتن خود را به گونه‌ای دیگر بازگو کرد و مدعی شد که توسط ارتش آمریکا و از اردوگاه "داکوا" نجات یافته است!

تیفانی با به سخره گرفتن سخنان متناقض این مدعی نجات یافتن از اردوگاه‌های آلمان نازی، می‌گوید: شاید وی تنها زندانی جنگ باشد که توسط دو ارتش مختلف و از دو اردوگاه مختلف، نجات پیدا کرد!

نویسنده این گزارش با اشاره به دیگر داستان‌پردازی‌ها در رابطه با هولوکاست نوشت: سال 1948 داستانی در رابطه با یک دختر بیچاره یهودی منتشر شد که توسط آلمانی‌ها به قتل رسید. این در حالی است که کودک مذکور در واقع به واسطه بیماری تیفوس درگذشته بود.

نکته جالب دیگر در مورد این داستان آن است که نوشته‌هایی که گفته می‌شود خاطرات این کودک یهودی هستند و بر اساس آن استناد شده است که آلمان‌ها این کودک را مورد آزار و اذیت قرار داده‌اند، با نوعی خودکار نوشته شده است که در دوران بعد از جنگ جهانی دوم ابداع شد! این در حالی است که همین خاطرات بصورت کتابی با عنوان "خاطرات آنه فرانک"، منتشر شد و علاوه بر سودآوری بسیار زیادی که داشت موجب ترویج افسانه هولوکاست نیز شد.

این کارشناس آمریکایی در ادامه با طرح این پرسش که آمار شش میلیونی کشته‌شدگان یهودی جنگ جهانی دوم از کجا آمده،

می‌نویسد: در تلاش برای دانستن این مطلب، به "ایلیا ارنبرگ"، تبلیغاتچی شوروی در دوران جنگ جهانی دوم می‌رسیم که بعدها در اسرائیل مرد؛ در حقیقت ارنبرگ اولین کسی بود که در 22 دسامبر 1944 این ارقام عجیب و غریب را ابداع کرد.

تیفانی ادامه می‌دهد: دروغ‌های بزرگ ارنبرگ روانی تا آنجا پیش رفت که موجب بوجود آمدن یک جو خشن تنفر از آلمان‌ها گشت و مرگ میلیون‌ها نفر را باعث شد. همچنین نمونه‌های زیادی از قتل‌عام‌های ارتش سرخ نیز وجود دارد؛ برای مثال در یکی از جزوات این ارتش به تاریخ اکتبر 1944 آمده بود: "بکشید! هیچ کسی در آلمان، اعم از کسانی که زنده هستند و یا آنها که هنوز به دنیا نیامده‌اند، بی‌گناه نیست."

نویسنده این گزارش در انتها می‌نویسد: به علاوه به واسطه دروغ‌های هولوکاست است که رژیم جنگ‌طلبی مثل اسرائیل میلیاردها دلار پول مالیات‌دهندگان آلمانی و آمریکایی و همچنین دارایی‌های بومیان فلسطینی را بدست آورده است.